

BIULETYN INFORMACYJNY
BRACTWO KAPŁAŃSKIE ŚW. PIUSA X
Przeorat pw. Niepokalanego Serca NMP
w Gdyni
Porządek nabożeństw
Marzec
A.D. 2020

Wielki Post w duchu zwiastowania Maryi

Drodzy Wierni, cały marzec trwa Wielki Post, okres wzmózonego wysiłku w duchowym życiu. Chcemy bowiem przez modlitwy, post i jałmużnę przygotować swoje dusze na obchody świąt Zmartwychwstania Pańskiego, które najowocniej świętować będziemy, gdy będą one oznaczały również nasze duchowe powstanie i zbliżenie się do Boga. Z pomocą w tej naszej pracy przychodzi nam Maryja. W Wielkim Poście wypada święto Zwiastowania NMP. Jest to dla nas okazja do refleksji nad przykładem Niepokalanej. Jej bowiem postawa podczas zwiastowania, jak i późniejszego życia, jest wzorem dla nas w okresie Wielkiego Postu.

Warto bowiem pamiętać o znaczeniu nie tylko postawy Maryi, ale także samej, dokonanej podczas zwiastowania, tajemnicy. A jest nią wcielenie Pana Jezusa. Podczas rekolekcji adwentowych Ks. Karol pięknie wyjaśniał, że zdarzenie to było dniem i chwilą święceń kapłańskich naszego Pana Jezusa Chrystusa. Zbawiciel bowiem w chwili przyjęcia ludzkiej natury został kapłanem. A Jego życie było niczym innym jak złożeniem z siebie ofiary za

nasze grzechy. Szczytowym momentem była Jego śmierć na krzyżu. To wszystko nie mogłoby się dokonać bez Maryi nie dlatego, że Bóg był całkowicie zależny od Maryi i nie mógł inaczej nas zbawić, ale dlatego, że chciał właśnie odkupić nas w ten sposób z współudziałem Maryi. Stąd zwiastowanie jest niejako jutrzeńką, brzaskiem naszego zbawienia!

Święto Zwiastowania NMP jest niezwykle piękną uroczystością. Fragment Ewangelii czytanej tego dnia przez Kościół święty jest nam dobrze znany. Scena zwiastowania jest często przedmiotem rozważania, choćby podczas modlitwy różańcowej. Wiemy co ta tajemnica nam ukazuje. Odwieczny Bóg postanawia w pełni czasów, po przygotowaniu ludzkości przez swych posłanników, szczególnie przez proroków, wypełnić, dokonać to, co zostało zapowiedziane. A proroctwo brzmiało: „Przeto sam Pan da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna i nazwą imię Jego Emmanuel”. Oto Panna pocznie i porodzi Syna – to jest wyjątkowy znak nadejścia Zbawiciela, znak interwencji Boga. Dobry Bóg uzależnił wszystko od zgody Maryi. Stąd posyła posłańca do Niepokalanej. A Ona wypowiada swe, tak zbawienne dla nas, słowa: „Otom ja, służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego”. Zgoda Maryi jest początkiem naszego odkupienia. Maryja daje nam nie tylko przykład pokory, posłuszeństwa i zawierzenia Bogu, ale przede wszystkim postawa Maryi umożliwi realizację tajemnicy wcielenia. Druga Osoba Boskiej Trójcy przyjmuje naturę ludzką. W łonie Maryi dokonuje się wspaniała tajemnica naszej wiary.

Tę właśnie myśl wyraża kolekta ze święta: „Boże, któryś zrządził, że za zwiastowaniem anielskim w żywocie Najświętszej Maryi Panny Słowo Twoje Ciałem się stało, pokornie Cię błagamy, spraw, aby wspomagało nas wstawiennictwo Tej, w której Boże macierzyństwo głęboko wierzymy”. Skuteczność wstawiennictwa bierze swój początek w Bożym macierzyństwie Maryi. Bóg wybierając Niepokalaną zawsze Dziewicę Maryję na Matkę Chrystusa uczynił Jej wstawiennictwo wszechpotężnym, dlatego tak wiele pokoleń z ufnością zwracało się do Maryi z prośbami o łaski.

Ku pamięci zwiastowania odmawiamy trzy razy dziennie modlitwę *Anioł Pański*, gdyż to wydarzenie jest dla nas początkiem zbawienia. Powinniśmy, odmawiając modlitwy do Niepokalanej, być pełni ufności. Ona bowiem na

mocy swego macierzyństwa może uprosić wszelkie potrzebne nam łaski. Ona jest przecież pośredniczka wszystkich łask!

Wielu katolików z pewną trudnością przyjmuje do wiadomości ten stan rzeczy, że od Maryi tak wiele zależy. Uważają oni, że mówienie tak dużo o Maryi nie jest dobre bo ujmuje czci Synowi Bożemu; że nie należy o Niej zbyt wiele mówić. Święty Ludwik nazywam takich czcicieli „skrupulantami”: „Czciciele-skrupulaci to ci, którzy obawiają się, by czcząc Matkę, nie ująć czci Synowi, a wynosząc Maryję, nie poniżyć Jezusa. Nie znoszą, by Najświętszej Dziewicy oddawano głęboką a tak słuszną cześć, jaką Jej oddawali Ojcowie Kościoła”.

Dlatego my nie możemy dać się odwieść od gorącego nabożeństwa do Maryi. Jako Jej dzieci chcemy zawsze dbać o Jej cześć! A czyniąc to, naśladowujemy naszego Pana, który jest dla nas doskonałym wzorem postępowania. On jest bowiem Mądrością Bożą, Bogiem samym. Będąc Synem Maryi, czcił Ją jako Jej Syn, i na zawsze pozostaje Synem Maryi. Dlatego zawsze gotów jest spełnić każdą prośbę najświętszej swej Matki.

Rozważmy szczególnie tajemnice wcielenia w pierwszym okresie po jej dopełnieniu. Wiemy bowiem że tajemnica ta, dokonała się w łonie Maryi tuż po Jej słowach: *Ecce ancilla Domini...* Bóg stał się człowiekiem, przyjmując ludzką naturę. Z nauki katolickiej wiemy, że druga Osoba Boża, stając się człowiekiem, nie przestała być Bogiem! Konsekwencją tego jest, że nasz Pan Jezus Chrystus od pierwszej chwili istnienia w połączeniu z naturą ludzką, zachował wszystko co stanowiło Jego odwieczne Bóstwo. Dzięki temu, w łonie Maryi był jako Bóg w pełni świadomy, wszechmocny, w pełni zjednoczony ze swoim Ojcem niebieskim węzłem miłości Ducha Świętego. Przyjęcie ludzkiej natury w niczym nie uszczupliło tej boskiej miłości, która stanowi istotę wewnętrznego życia i zewnętrznego działania Trójcy Przenajświętszej. A jako człowiek, dobrowolnie przechodził każdy etap rozwoju, wzrostu. W każdej okoliczności swojego życia pouczał nas o wielu rzeczach, nawet wtedy, gdy jako człowiek nie mógł powiedzieć jeszcze ani słowa.

Zatem wynika z tego co dotychczas powiedzieliśmy, że Chrystus Pan, chciał ukryć się w łonie Maryi, chciał aby to Ona ukształtowała Jego ludzką naturę. Jako człowiek, był od Niej całkowicie zależy, Ona zaś od Niego jako od swego Stwórcy i Boga. Oto przykład dla nas. Bądźmy ulegli Maryi tak, jak

uległym był Jej Syn, a Synowi tak, jak uległą Mu była Jego Matka. W porządku nadprzyrodzonym pozwólmy kształtować w swych duszach rysy Jej boskiego Syna! Jak nasz Pan był zależny w swym naturalnym, ludzkim życiu od Maryi, tak my jesteśmy zależni od Niej co do łaski. Jak Maryja wydała na świat Syna Bożego, Odkupiciela ludzkości, tak nas rodzi duchowo ku życiu wiecznemu. Tak więc, życie w zależności od Maryi, to nic innego jak naśladowanie samego Boga, naszego słodkiego Zbawiciela. On chce by ukształtowała nas duchowo Jego Matka. Oddając się w Jej matczyne ręce, z powodzeniem podniesiemy się z grzechów i wad i postąpimy w cnotach, co stanowi istotę Wielkiego Postu.

Święty Ludwik wspominał św. Augustyna i cytował jego słowa: „aby wszyscy wybrani mogli się upodobnić do obrazu Syna Bożego, dopóki pozostają na tym świecie, ukryci są **w łonie Najświętszej Maryi Panny**, gdzie Ona ich strzeże, karmi i pielęgnuje, i gdzie wzrastają, aż ich ta dobra Matka nie zrodzi po śmierci do wiekuistej chwały”.

Od naszego stosunku do Maryi naprawdę wiele zależy! Im bardziej pozwolimy Maryi nas kształtować, tym doskonalszymi się staniemy. Niech więc w naszych sercach, jak echo wzbudzone głosami świętych, zabrzmia słowa: *De Maria numquam satis!* – „O Maryi nigdy dosyć!”. Z wielkim zatem nabożeństwem prosimy Maryję o łaski potrzebne do chrześcijańskiego życia. Starajmy się żyć w Niej, działać przez Nią i w Niej, a to wszystko dla Jej jak największej chwały. Dzięki tym staraniom nasze wysiłki postne i akty pobożności nabiorą większej skuteczności.

Z błogosławieństwem kapłańskim,

ks. Krzysztof Gołębiowski

* * *

AKTUALNOŚCI

* **Spotkanie Krucjaty Eucharystycznej**

W niedzielę, **15 marca** odbędzie się kolejne spotkanie Krucjaty Eucharystycznej dzieci. Po katechezie, dzieci zjedzą wspólnie obiad i wysłuchają wykładu kapłana. Następnie razem spędzą wolny czas. Rodzice proszeni są o zgłoszenie kapłanowi obecności dzieci, by mógł zaplanować przygotowanie odpowiedniej ilości posiłków.

* **Rekolekcje wielkopostne**

Rekolekcje wielkopostne w naszym przeoracie wygłosi ks. Edmund Naujokaitis. Odbędą się one w dniach 14-15 marca. Tematem rekolekcji

będzie: „Doskonałość chrześcijańska w życiu codziennym.” Oto dokładny plan rekolekcji:

sobota – 14 marca

- 17.15** nauka I
18.00 **Msza św.** (podczas Mszy możliwość spowiedzi)
18.45 nauka II

niedziela – 15 marca

- 08.30** Godzinki i Różaniec / możliwość spowiedzi
09.30 nauka III
10.00 **Msza św.** (podczas kazania nauka IV)
11.30 nauka V

* * *

KRYZYS W KOŚCIELE OKIEM WYTRAWNEGO TEOLOGA

(ciąg dalszy rozważań o kryzysie w Kościele
według ks. Mateusza Gaudrona FSSPX)

Jaki udział w kryzysie Kościoła mają biskupi?

Według wypowiedzi kardynała Sepera „kryzys w Kościele jest kryzysem biskupów”. Z pewnością wśród około 4000 biskupów są i tacy, którzy są katolikami i chcą służyć wierze, ale z wiarą większości biskupów jest bardzo kiepsko. Zamiast bronić wiary, biskupi nie tylko nie przeszkadzają księżom i profesorom otwarcie negującym niektóre prawdy wiary, ale nawet ich popierają. Zaiste, wielu biskupów broni poglądów, które są nie do pogodzenia z katolicką wiarą i katolicką moralnością.

Z mnóstwa faktów mogą być tutaj wspomniane tylko niektóre przykłady. W 1989 r. biskupem diecezji Rottenburg został mianowany teolog z Tybingi Walter Kasper, którego prawowierność została pochwalona w piśmie nominacyjnym z 17 kwietnia jako „wybitna, zdrowa nauka”. Jak wygląda jednak sprawa z nauką teologa Kaspera? W pracy *Einfahrung in den Glauben (Wprowadzenie do wiary)* znajdujemy zdanie: „Dogmaty mogą być całkiem jednostronne, powierzchowne, apodyktyczne, głupie i przedwczesne”. Jak można to pogodzić z katolicką opinią, że dogmaty powstały przy asystencji Ducha Świętego?

Ale dla Kaspera wiara nie oznacza przecież „uznawania za prawdziwe cudownych zdarzeń i autorytatywnie podanych prawd wiary”, ale gotowość „zdania się na Boga jako przyczynę i cel naszej egzystencji”. Tak to Kasper złamał *Przysięgę antymodernistyczną*, którą złożył przy swych święceniach kapłańskich, wyznał w niej bowiem: „Uznaję niewzruszenie i wyznaje otwarcie, że wiara (...) jest

prawdziwą aprobatą umysłu dla otrzymanej z zewnątrz za pomocą słuchu prawdy, przez którą z powodu autorytetu prawdomównego Boga wierzymy, że prawdą jest to, co o osobowym Bogu, naszym Stwórcy i Panu, zostało powiedziane, oświadczone i objawione”. Jeśli wiara nie jest niczym innym jak „zdaniem się” na Boga jako przyczynę i cel naszej egzystencji, to wyznawcy wszystkich religii mogą posiadać prawdziwą wiarę i nie potrzeba w tym celu być katolikiem. Przy takim ujęciu nie dziwi, że Kasper w pracy *Jesus der Christus (Jezus Chrystusem)* zaprzecza cudom Jezusa i Jego Bóstwu. Czytamy zatem, że kiedy w Nowym Testamencie mówi się o tytule Syna Bożego, to „nie wolno nam wychodzić od późniejszych dogmatycznych wypowiedzi o metafizycznym synostwie Bożym Jezusa”. Ono stoi jakoby „całkowicie poza starotestamentowo-żydowskimi oraz hellenistycznymi możliwościami umysłowymi Jezusa i Nowego Testamentu”. Innymi słowy: Jezus nie mógł sobie w ogóle wyobrazić, że jest prawdziwym Synem Bożym. Dalej pisze Kasper: „Według Ewangelii synoptycznych Jezus nigdy nie określa się jako Syn Boży. Jest to jednoznacznym dowodem, że wypowiedź o synostwie Bożym jest dopiero wyznaniem wiary Kościoła”. Abstrahując od tego, że to twierdzenie w obliczu Mt 11, 27 i innych miejsc napotyka duże trudności, to Kasper sądzi tutaj zapewne, że nauka o prawdziwym synostwie Bożym Chrystusa nie znajduje oparcia w Ewangelii, ale jest późniejszym tworem wspólnoty chrześcijańskiej. Tak długo Kasper manipuluje w swych rozważaniach najwyraźniejszymi wypowiedziami Pisma św. (nawet tymi z Ewangelii św. Jana, które bardzo jasno stwierdzają Bóstwo Chrystusa) i nieomylnymi definicjami soboru nicejskiego, aż w końcu nie pozostaje nic, poza tym, że Jezus Chrystus był człowiekiem, który był szczególnie blisko Boga i któremu się Bóg nieodwołalnie objawił. Musimy więc stwierdzić, że Kasper odsunął się od treści wiary dalej niż wielu protestantów, dla których Bóstwo Chrystusa i Jego cuda są oczywistością.

Kasper nie odwołał żadnej ze swych tez. Nie ma najmniejszej oznaki by sądzić, że myśli on inaczej jako biskup. Wręcz przeciwnie: we wrześniu 1993 r. opublikował on razem z biskupami Lehmanem i Seierem list pasterski, w którym mniej lub bardziej otwarcie pozwala się na przyjmowanie Komunii św. osobom rozwiedzionym i żyjącym w kolejnym związku, jeśli one uważają się za upoważnione do tego przez „decyzję sumienia, za którą same ponoszą odpowiedzialność”. Ci biskupi zachęcają zatem do niegodnego, świętokradczego przyjmowania Komunii św., gdyż osoby te żyją w nieprawym związku, a zatem w stanie grzechu ciężkiego. Podobnie należy oceniać zdanie ratyzbońskiego wikariusza generalnego Gegenfurtnera, kiedy stwierdził on w lipcu 1996 r.

odnośnie pewnego księdza, który porzucił kapłaństwo, by żyć razem z kochanką, że ksiądz ów wprawdzie nie może wypełniać funkcji kapłańskich, ale oboje mogą przystępować do Komunii św.

Kolejnym przykładem pokazującym, co się dzieje z wiarą u biskupów są wypowiedzi Karla Lehmana, przewodniczącego niemieckiej konferencji episkopatu, na temat zmartwychwstania Chrystusa. Dla niego zmartwychwstanie jest wprawdzie „w każdym razie rzeczywistym wydarzeniem”, równocześnie jednak niejasny jest jego pogląd na temat historycznej rzeczywistości. Dosłownie mówi on: „Wskreszenie Jezusa Chrystusa przez Boga Ojca jest, ściśle rzecz biorąc, wydarzeniem w boskiej sferze, które w istocie nie należy do naszej historii. Ma ono jednak skutki w czasie i przestrzeni”. Za tymi sformułowaniami, podobnie jak z używanym przez wielu teologów sposobem wypowiedzania się, że zmartwychwstanie jest wprawdzie „prawdziwym, ale nie historycznym wydarzeniem”, stoi przekonanie, że Ciało Chrystusa nie zostało ożywione, ale że Chrystus zmartwychwstał wyłącznie w wierze swych uczniów. (...) Listę podobnych przykładów można by mnożyć w nieskończoność. Jest niestety faktem, że wielu biskupów nie uznaje już podstawowych artykułów wiary.

* * *

KALENDARZ LITURGICZNY na marzec A.D. 2019

- 1 niedz. 1. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.**
- 2 pn. dzień ferialny, 3 kl.,
- 3 wt. dzień ferialny, 3 kl.
- 4 śr. Środa Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl., wsp. św. Kazimierza, Wyznawcy, 3 kl., wsp. św. Lucjusza I, Papieża i Męczennika
- 5 czw. dzień ferialny, 3 kl., *Pierwszy czwartek miesiąca ku czci Pana naszego Jezusa Chrystusa, Najwyższego Kapłana, modlitwa za kapłanów i o powołania kapłańskie*
- 6 pt. Piątek Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl., wsp. św. Perpetui i Felicjty, Męczennic, 3 kl., *Pierwszy piątek miesiąca ku czci Najśw. Serca Jezusa*
- 7 sob. Sobota Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl., wsp. św. Tomasza z Akwinu, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl., *Pierwsza sobota miesiąca ku czci Niepokalanego Serca N.M.P.*
-
- 8 niedz. 2. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.**
- 9 pn. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Franciszki Rzymianki, Wdowy, 3 kl.

- 10 wt. dzień ferialny, 3 kl., wsp. śś. Czterdziestu Męczenników, 3 kl.
 11 śr. dzień ferialny, 3 kl.,
 12 czw. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Grzegorza Wielkiego, Papieża, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl.
 13 pt. dzień ferialny, 3 kl.
 14 sob. dzień ferialny, 3 kl.

15 niedz. 3. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 16 pn. dzień ferialny, 3 kl.
 17 wt. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Patryka, Biskupa i Wyznawcy, 3 kl.
 18 śr. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Cyryla Jerozolimskiego, Biskupa, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl.
 19 czw. **Św. Józefa, Oblubieńca N.M.P., Wyznawcy i Patrona Kościoła Katolickiego, 1 kl.**, wsp. ferii Wielkiego Postu, 3 kl.
 20 pt. dzień ferialny, 3 kl.
 21 sob. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Benedykta, Opata, 3 kl.

22 niedz. 4. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 23 pn. dzień ferialny, 3 kl.
 24 wt. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Gabriela Archanioła, 3 kl.
 25 śr. **Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie, 1 kl.**
 26 czw. dzień ferialny, 3 kl.
 27 pt. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Jana Damasceńskiego, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl.
 28 sob. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Jana Kapistrana, Wyznawcy, 3 kl.

29 niedz. 1. Niedziela Męki Pańskiej, 1 kl.

- 30 pn. dzień ferialny, 3 kl.
 31 wt. dzień ferialny, 3 kl.

Porządek Mszy św. w kościele przeoratorowym na kolejne tygodnie podawany będzie w kruchcie kościoła oraz można go będzie znaleźć w internecie

na stronie gdyńskiego przeoratu: <https://gdynia.fsspx.pl>
 na facebooku: <https://www.facebook.com/FSSPXGdynia>